

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/366/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711209217
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7711209217.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Dopravného podniku mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom v Košiciach, Bardejovská č.6, IČO: 31701914, zastúpeného JUDr. Petrom Frajtom, advokátom so sídlom v Košiciach, Garbiarska č.5 proti žalovanému maloletému Y. V., G.. XX.X.XXXX, E. K. Z. M., C. Č.. XX, O. Z. G., K. Č.. XX, J. U. O. V., G.. XX.XX.XXXX, E. K.Z. Z. K., O. Č.. X, o zaplatenie 55,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 9. apríla 2014 č.k. 7C/44/2012- 130 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 55,55 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 55,55 eura od 3.7.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

Rozhodnutie založil na zistení, že maloletý žalovaný dňa X.X.XXXX pri cestovaní dopravným prostriedkom žalobcu na linke č.XX Z. A. A. U. (zákonného zástupcu) v pásme E., Č.. Z. XXXX G. Ú. J. G. G. - M..K. Z. A. A. G. Z. C., bez platného cestovného lístka. Vychádzajúc z obsahu hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, argumentácie zákonného zástupcu žalovaného v odpore zo dňa 22.2.2011 (čl. 22 spisu), že pri kontrole revízora sa preukázal preukazom ZŤP a nevedel, že aj v takom prípade je potrebné zakúpiť polovičné cestovné, výpovede svedka V. Š., predloženého Prepravného poriadku DPMK a.s. a tarify DPMK a.s. vyvodil, že žalovaný (a jeho zákonný zástupca) žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že zakúpený cestovný lístok mal.

Po právnom posúdení veci podľa § 5 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. d), § 12 ods. 4 a 5, § 14 ods. 2 a 3 zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, tarify DPMK a.s. a Prepravného poriadku DPMK a.s. (č. l. 98 - 119 spisu) dospel k záveru, že v danom prípade predstavovala suma základného 30 minútového cestovného lístka 0,55 eura a úhrada vo výške 100 - násobku stanoveného základného cestovného činila 55,- eur, spolu 55,55 eura.

Priznanie úrokov z omeškania z nezaplateného cestovného 0,55 eura a úhrady 55,- eur odôvodnil použitím ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a skutočnosťou, že žalovaný sa so splnením svojej povinnosti zaplatiť cestovné a úhradu (dňa 2.7.2010), dostal do omeškania nasledujúcim dňom 3.7.2010.

Oprávnenie O. V. v konaní žalovaného zastupovať odôvodnil poukazom na znenie § 24 ods. 1, § 28 ods. 1 písm. a), b) a c), § 28 ods. 2 a 3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, v platnom znení.

Výrok o trovách konania aplikáciou ust. § 151 ods. 3 O.s.p., dôvodiac, že vo veci bude potrebné ešte rozhodnúť o uplatnenom svedočnom v konaní vypočutého svedka V. Š..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Podľa jeho obsahu uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p., t.j. namieta, že napadnuté rozhodnutie vydal vylúčený sudca. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 12 ods. 1 O.s. vec prikázať inému vecne príslušnému súdu podľa miesta trvalého bydliska žalovaného. Poukázal pritom na skutočnosť, že svoju zaujatosť vyjadril vec prejednávajúci sudca i v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5NcC/44/2013 a pripojil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. novembra 2013 č.k. 5NcC/44/2013-48.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že nie sú podmienky pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa zaťažil konanie a rozhodnutie mu predchádzajúce vážnou procesnou vadou, pre ktorú je potrebné rozsudok zrušiť. Žalovaným uplatnenú odvolaciu námietku o tom, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, považuje totiž odvolací súd za opodstatnenú.

Podľa § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca, o ktorého vylúčenie ide, súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Účelom citovaných zákonných ustanovení je prispieť k nestrannému prejednaní veci a k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a predísť tak možnosti neobjektívneho rozhodovania. Uvedenému účelu zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. V zmysle citovaného § 14 ods. 1 O.s.p. sú nimi: 1/ existencia určitého právne významného vzťahu sudcu k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia a rozhodnutia veci alebo 2/ vzťahu sudcu k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo inom rýdzo osobnom pomere (pozitívnom alebo negatívnom) alebo 3/ vzťahu sudcu k zástupcom účastníkov, ktorý by bol založený na obdobnom pomere.

Predpoklady zaujatosti, uvedené v § 14 ods. 1 O.s.p., pritom zakladajú dôvod na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nielen v prípade skutočne preukázanej zaujatosti sudcu, ale už vtedy, ak možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Nestrannosť (nezaujatosť) sudcu je zároveň potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska, to znamená z hľadiska osobného presvedčenia sudcu v danej veci a jeho subjektívneho postoja, ako aj z objektívneho hľadiska, pri ktorom sa skúma, či sudca s ohľadom na vonkajšie okolnosti prípadu, poskytuje dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek oprávnenej pochybnosti o jeho nestrannosti. Teda, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska, t.j. podľa vonkajších objektívnych skutočností, ktoré môžu vrhať pochybnosť o nestrannosti sudcu v očiach strán a verejnosti.

Odvolací súd vychádzajúc z citovaných ustanovení a uvedených zásad dospel k záveru o existencii skutočností relevantných z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., ktoré vylučujú sudcu JUDr. M. M. z prejednávania a rozhodovania posudzovanej veci v situácii, ak sudca sám odôvodnil pozitívny nález testu subjektívnej zaujatosti svojim nie nezaujatým vzťahom k T. O. V., ako zástupcovi žalovaného, ktorý vznikol z dôvodu jeho vážnych a nepravdivých obvinení z nespravodlivého rozhodovania v iných veciach.

Táto skutočnosť totiž jednoznačne vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. novembra 2013 č.k. 5NcC/44/2013- 43, ktoré žalovaný pripojil k odvolaniu. Označeným uznesením došlo v právnej veci žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s. proti žalovanému T.. O. V. o zaplatenie peňažnej pohľadávky k vylúčeniu sudcov Okresného súdu Michalovce M.. M. K., B.. Z. Č.C., B.. M. C., B.. M. L., O., M.. V. O., B.. E. A., B.. W. Š., M.. Q. Š., B.. J. Š. Q. B.. A. Z., z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 11C/234/2013 a vec bola prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu Rožňava. Z odôvodnenia citovaného uznesenia plyní, že JUDr. M. M. dôvodne oznámil skutočnosti, pre ktoré sa cítil zaujatý, žiadal o vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a súhlasil s jej pridelením na rozhodnutie inému sudcovi. Uviedol, že bol už vylúčený z konania a rozhodovania i v iných veciach, v ktorých vystupoval žalovaný (T.. O. V.) ako účastník konania alebo ako zástupca účastníka konania (napr. uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/59/06), a to práve pre jeho dôvodnú zaujatosť vo vzťahu k T.. O. V., v dôsledku jeho vážnych a nepravdivých obvinení z nespravodlivého rozhodovania v iných veciach.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že vyššie označené skutočnosti a nie neutrálny vzťah zákonného sudcu k zástupcovi žalovaného T.. O. V., zakladajú oprávnené pochybnosti o jeho nezaujatosti a sú právne relevantným dôvodom na vylúčenie tohto sudcu z prejednávania a rozhodovania v danej veci.

Nakoľko účinky vylúčenia sudcu v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. nastávajú zo zákona, odvolací súd dospel k záveru, že sú dané dôvody v zmysle § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.. Preto napadnuté rozhodnutie zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude po vrátení veci bude postupovať v zmysle § 15 ods. 1, 2 O.s.p. a skutočnosti, pre ktoré je zákonný sudca vylúčený, oznámiť neodkladne predsedovi súdu na ďalší procesný postup.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.